

Обійняв, сказав: "Прощай!"

І за гори десь пішов...

Він мені лишив відчай,

Я йому — свою любов.

Вітрику, веди його,

Дощику, щади його,

Ти, білесенький сніжок,

Не замітай йому стежок!

Я молюсь, щоб бід і лих

У дорозі він не знав,

Щоб вночі здоровий ліг,

Щоб веселий вранці встав.

На далекій чужині,

У загірній стороні

Хай згадає він мене

І рідний край свій спом'яне.